

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה, יהודה בן שרה.
 להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "מצורע" שבת הגדול

אדם שכועס יכול להפסיד המון בחיים שלו, כפי שמספרים על בעל מפעל מסויים שהחליט ללכת ולהפתיע את עובדיו. לראות מי עובד ומי לא. הוא נכנס למפעל והחל לחפש אחרי עובדים שמתעצלים בעבודתם. לפתע, הוא מבחין, בעובד שיושב במפעל רגל על רגל, ומדבר בטלפון. הוא התקרב וחיכה שהעובד יבהל אך גם זה לא קרה. מהר מאוד החל בעל המפעל להשתגע ולכעוס על אותו אחד. וסימן לו לנתק את הטלפון. אך הוא לא הפסיק, מנהל המפעל כעס עוד יותר. הוא המתין שאותו עובד יסיים לדבר בטלפון ופנה אליו בכעס "כמה אתה מרוויח ליום עבודה?" 500 ענה אותו עובד. "קח 1000 ותסתלק מכאן ואל תדרוך כאן יותר". אותו בחור לקח את ה 1000 ושמח שמחה גדולה והסתלק. בעל המפעל הלך לאחראי הממונה על העובדים ושאל אותו "כיצד העסקנו כזה אדם במפעל שלנו?" אותו ממונה אחראי על העובדים הוריד את הראש ומבוכה אמר "יסלח לי אדוני אך הוא כלל לא עובד כאן, הוא רק היה שליח הפיצה". המנהל שמע זאת ופניו חפו.. רואים אנו שמהכעס יכולים רק להפסיד. ומידת הכעס נובעת גם ממידה מאוסה ממנה, מידת הגאווה. שהיא מידה שגורמת לדברים לא טובים, אדם בעל גאווה יכול להיות עצוב כי הוא לא מרוצה ממה שה' נתן לו, והגאווה יכולה להפיל את האדם לדברים גרועים ביותר, ועל כך יש משל נפלא שסיפר האדמור רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א :

מספרים על אומן בעל גאווה שלא רצה להיפטר מן העולם, חשב בליבו, כיצד יוכל לרמות על מלאך המוות והחליט להכין 9 פסלים שיראו כמוהו. וכך כאשר יבוא מלאך המוות הוא מהר יעמוד יחד עם הפסלים ומלאך המוות לא יוכל לזהות אותו בין 10 דמויות שניראים אותו דבר. והינה היום הגדול הגיע, והאומן הגאווה הרגיש שהוא עומד למות ומלאך המוות בא לקחת אותו. מהר זינק לכיוון הפסלים ועמד לידם בשורה אחת. מלאך המוות נכנס וראה מול עיניו 10 דמויות שניראים אותו דבר. אך מלאך המוות היה חכם ביותר, הוא ידע כיצד לעבוד על האיש הגאווה. "יפה יפה, עשית בחוכמה שכך ניסית לעבוד עליי, אך לרוע מזלך שכחת לעשות משהו אחד לא טוב, שהסגיר אותך" אותו גאווה מיד התפרץ מתוך כעס וגאווה, "לא נכון עשיתי הכל מושלם" חייך מלאך המוות ואמר "אוו.. הינה אתה, בוא איתי". והינה אם מסתכלים, מה הסגיר את אותו אחד וגרם לו לכעוס? הגאווה שלו, הוא לא יכול היה לשמוע שלא עשה משהו בצורה טובה, הוא חשב שהוא מושלם, וכך אסור לאדם להיות בעל גאווה, אם מעירים לאדם אסור לו להתעצב ולקפוץ ישר, אלא לשמוע לדברים בנחת ואז להשיב בקול נעים ורגוע. ועל זה נאמר "סוף מעשה במחשבה תחילה."

לפעמים הרשעים חושבים שיצליחו אך גם שנדמה להם שהם מצליחים, סופם ליפול. ולעומת זאת, הבוטח בה' יתברך באמת ובתמימות לבסוף ירוויח ויצליח. וכפי שנראה בסיפור הבא: היה כפר מסויים שבו היו רופא ורוקח. הרוקח היה אדם רע בטבעו, "כאב לו" שהוא והרופא לא מרוויחים על אנשי הכפר. ולכן נכנס לרופא והציע לו להעלות את מחירי התרופות וקבלת החולים. הם החליטו להעלות את התעריף, ולאט לאט אנשים אומללים נוכחו לראות שאין באפשרותם לממן את הוצאות התרופות ולשלם עבור בדיקת הרופא. מהר מאוד פנו כל החולים לרב הכפר והוא ניסה לדבר אל ליבם של הרופא והרוקח. אך כשראה הרב שאין

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, אסתר בת חנום, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, מרדכי בן סימי, סאלי ישראל בן סילביה.

בכוונתם לעזור לחולים הנזקקים ולטפל בהם, הוא החליט לכנס את כל תושבי הכפר לבית הכנסת. כולם התכנסו וישבו וחיכו לרב. כאשר הרב הגיע הוא שמע את הדיבורים הקשים של האנשים כלפי הרופא והרוקח, היו כאלה שהציעו להכות אותם, היו כאלה שהציעו לנדות אותם ולסלקם מהכפר. אך כאשר הרב עלה על הבמה היה שקט מופתי. "רבתיי אנשים יקרים, אנו לא נכה נפש, ולא נחרים אף אחד". "אנו בני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ואנו נבטח רק בו." "לכן אני מבקש מכל אחד ואחת כאן, לא לפנות יותר לרופא ולא לרוקח, לא מהם תבוא הישועה ולא מהם תבוא התרופה, אלא מה' יתברך שנאמר עליו "רופא כל בשר ומפליא לעשות". ה' יתברך יהיה הרופא שלכם, אליו תפנו, הוא הרופא שלכם מעתה, הוא רוצה בחינם, ולא לוקח שום כסף לטיפול או לתרופה." סיים הרב את שיחתו לאנשים. השיחה של הרב עוררה בכולם תקווה ואמונה, הוא החייה את נפשם האומללה. ובאמת לאחר תקופה קצרה, החל מצבם של החולים להשתפר, ולאט לאט כלל לא היו חולים. מחקרים הוכיחו שבשנה הנוכחית, הצטמצם מספר החולים, מ 50 אחוז לכמעט 0 אחוזים. בשנה החולפת היו סך הכל 2 נפטרים. אחד מהם זה הרופא, והשני זה הרוקח. זהו סופם של הרשעים, והבוטח בה' חסד יסובבנו.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

לפעמים אדם זורק מילים לאוויר מבלי לחשוב, והוא לא יודע כמה כוח יש למילה אחת שלו. כמה נזק יכולה לגרום מילה אחת של אדם מסויים. כפי שנראה בסיפור הבא: בוקר אחר הגיע עשיר מפורסם לביתו של הרב הגאון הרב משה פיינשטיין זצ"ל, כדי לקבל את ברכת הרב ולשאלו לעצתו בדבר מסויים. באותה הזדמנות הבחין העשיר שעל שולחנו של הרב מונחים שני קנקני חלב של חברות שונות. העשיר ראה את הרב מרים את קנקן החלב של החברה הראשונה, ולפתע מחזיר את הקנקן ולוקח מהקנקן חלב של החברה השניה ומוזג ממנו ושותה. ממעשה זה הסיק העשיר מסקנה: הרב לא שתה מהחלב הראשון משום שאינו סומך על כשרותם לעומת החלב השני שכנראה מהודר יותר בכשרות. וממה שראה והסיק לבדו, מבלי לשאול אם זה נכון, מיהר לספר לחבריו העשירים האחרים, שכך הרב משה פיינשטיין קבע, שהחלב של אותה חברה לא מספיק כשר. ומפה לאוזן השמועה התפשטה עד שכל התושבים לא רכשו את החלב של אותה חברה. הדבר גרם לנזק כספי עצום לאותה חברה. בעקבות כך, מיהרו בעלי החברה לביתו של הרב משה פיינשטיין לשאול מדוע פסק שהחלב שלהם לא כשר מספיק. אלא שכאשר הגיעו אליו הם הופתעו לראות שהחלב שלהם מונח על שולחנו של הרב והוא בדיוק שותה ממנו. הם שאלו את הרב לפשר העניין, מדוע פסק שהחלב שלהם לא כשר ושהמון אלפי קונים הפסיקו לרכוש מהם בגלל פסק הדין החדש שלו. הרב היה בהלם, הוא לא הבין על מה מדובר, "מעולם לא פסקתי דבר כזה. הינה עובדה שהחלב שלכם נמצא עכשיו על שולחני ואני שותה ממנו". עשו בדיקה מהיכן השמועה התפשטה והבינו שאותו עשיר זה שגרם לשמועה להתפשט. אנשי החברה קראו לו לביתו של הרב משה פיינשטיין שיספר מדוע פרסם דבר זה, מהיכן הסיק מסקנה זאת. והוא סיפר לרב, שראה אותו באותו הבוקר, לוקח את החלב הראשון ולאחר מכן מתחרט ולוקח את החלב השני ולכן חשב שהחלב הראשון לא כשר מספיק. רק אז הסביר הרב לכולם את מה שאירע. "כאשר הרמתי את החלב הראשון נוכחתי

לראות שהחלב נגמר בקנקן. ולכן לקחתי את החלב השני". העשיר חשב שהרב וויתר על החלב בגלל הכשרות, הוא לא חשב לרגע שאולי החלב נגמר ולכן בחר הרב בקנקן השני. מהר מאוד פרסמו בכלי התקשורת שהיתה טעות והמוצרים של אותה חברה כשרים בתכלית ההידור וכולם חזרו לרכוש מאותה חברה מוצרי חלב. רואים אנו כמה כוח יש למילה אחת וכמה נזק יכול להיגרם ממילה אחת פשוטה.

נצור לשונך מרע

רבתינו במדרש תנחומא דרשו על הפסוק "זאת תהיה תורת המצורע", שמי שמספר לשון הרע נגעים באים עליו. "מצורע" נוטריקון "מוציא שם רע". ומסופר על רבי ינאי שהיה יושב בביתו ושמע רוכל שמכריז בקול רם, "מי רוצה לקנות סם חיים?" מהר מאוד התנפלו עליו כל מי ששמע זאת, ורצו לקנות סם שמאריך את החיים. יצא גם רבי ינאי בין כל האנשים, וביקש גם לקנות מהרוכל סם חיים. הוציא הרוכל ספר תהילים, וקרא באוזני כולם "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב, בקש שלום ורדפהו". ומה שנותר על מנת לקבל את סם החיים ולראות בימיו רק טוב, הוא לקיים את הפסוק הזה. לשמור פיו ולשונו מדברי שקר, ומלשון הרע, ואז יזכה לאריכות ימים. אנו רואים כמה כוח יש ללשון.

ומסופר גם על רבן שמעון בן גמליאל, שאמר לעבדו, קנה לי את החלק הכי טוב שיש בבהמה. הלך העבד, וקנה לו לשון. לימים אמר לו, לך קנה לי את החלק הכי גרוע שיש בבהמה, הלך העבד וקנה שוב לשון. התפלא רבן שמעון בן גמליאל וביקש הסבר "הלשון היא החלק הכי טוב או הכי גרוע?" אמר לו העבד, "הלשון, אם משתמשים בה לטובה בדברי תורה מוסר ואמת, הרי שהיא החלק הכי טוב, אבל אם משתמשים בה לדברים בטלים, לדברי שקר ולשון הרע, הרי שזהו החלק הכי גרוע שמוביל למחלוקות וסכסוכים." ולא סתם נאמר חיים ומוות ביד הלשון. וכמו שאמר דוד המלך, "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו". ובאמת כך, ללשון יש כוח אדיר, ולכן ישתדל בדיבורו להיזהר מאוד.

ונספר בקיצור נמרץ, סיפור ידוע על מלך פרוסיה שהיה חולה ונזקק לחלב לביאה על מנת להתרפא. היה אדם שלקח סיכון ותמורת סכום הגון החליט להשיג חלב למלך. לאחר כמה ימים הצליח להשיג חלב לביאה. בחזרה הוא נרדם בפונדק דרכים וחלם חלום. בחלומו הוא ראה את כל האברים מתווכחים ביניהם, בזכות מי הצליחו במשימה ובזכות מי אותו אדם ירוויח את הכסף הגדול על כך שהצליח במשימה. הרגליים אמרו שבזכותם אותו אדם הלך, הידיים טענו שבזכותם אותו אדם הביא את החלב, הראש טען שבזכות המוח החריף הצליחו במשימה, וכך הלאה כל האברים התווכחו, עד שהלשון אמרה, בזכותי, כי אני פניתי למלך והצעתי את עצמי. כולם לעגו ללשון ואמרו לה, את חלשה ואין לך עצמות בכלל ולך אין שום זכות במשימה. והלשון סיימה את הוויכוח ואמרה שהם עוד יצטרכו לה. וכך האדם התעורר בבוקר מהחלום והלך לדרכו. שהגיע למלך אמר לכולם, הינה לכם חלב כלבה כפי שביקשתם. וכולם נחרדו ואמרו, המלך חולה גוסס, אתה עוד עושה צחוק מהמלך, מהר מאוד גזרו את גזר דינו לתלייה. ושניה לפני כאשר שאלו אותו לבקשתו האחרונה, הוא ביקש להסביר שיש פה טעות, והוא התכוון שזה חלב לביאה. והינה באמת בדקו והמלך שתה ונתרפא, וכולם הודו שללשון יש כוח אדיר ועל זה נאמר "חיים ומוות ביד הלשון".

הבעל שם טוב הקדוש

הבעל שם טוב הקדוש, ייסד את תנועת חסידות ודרך אחרת מכולם. בעבר אם האדם היה עובד אדמה ולא היה יודע ללמוד תורה, אנשים לא היו מחשיבים אותו, ואפילו לא היו מדברים עם שכבת האוכלוסיה הזאת. אך הבעל שם טוב היה שונה, הוא קיבל אותם באהבה ואף הראה להם חיבה יתרה יותר מאשר הראה לחסידיו ואנשי התורה. ולכן היו כאלה שהתנגדו לתנועת החסידות של הבעל שם טוב ולצדיק עצמו. יום אחד ביקשו הגאונים רבי יחזקאל לנדא, רבי חיים צאנזר ורבי חיים בנימין הכהן רפפורט להתכנס יחדיו על מנת להחרים את הבעל שם טוב. לצורך זה קבעו שעה ומפגש בעיר ברוד מבלי לספר לאף אחד. כשנודע הדבר לבעל שם טוב ברוח הקודש, מיד החליט לעשות מעשה. הוא התחפש לאדם עני מהרחוב, לבש בגדים קרועים ועמד באמצע הדרך בדיוק מתי שאותו צדיק רבי חיים בנימין עובר כדי ללכת למקום המפגש. הבעל שם טוב ביקש מאותו צדיק אם יוכל להצטרף אליו לדרך, ואותו צדיק הסכים לקבל את העני (הבעל שם טוב) לדרך והם הלכו יחד. תוך כדי נסיעתם אמר הבעל שם טוב דיבורים שונים ומשונים עד שאותו גאון חשב שאותו עני משוגע, הוא החל לצחוק. אמר לו הבעל שם טוב "וכי מה אתה צוחק? הרי אמרו חז"ל, טעה באתה חונן ידאג כל השבוע." הגאון נדהם ונבהל לנוכח רוח הקודש של אותו אדם, והכריח אותו מהר להגיד לו מי הוא. אמר לו הבעל שם טוב את זהותו האמיתית. ושהבין אותו צדיק איזה קדושה וכוח יש לבעל שם טוב שהוכיח אותו במהירות וידע לאן הוא הולך, החליט מהר לבטל את הנסיעה וחזר בו ואף דאג לבטל את עניין החרם.

הצדיק רבי דוד מקולמיי נהג מידי שנה לצאת למסע איסוף כספים למטרת פידיון שבויים. שנה אחת נקלע בטעות לביתו של הבעל שם טוב, כאשר שמו של הבעל שם טוב לא התפרסם עדיין. הבעל שם טוב באותו זמן לא היה בבית. אך הרבנית, כאשר ראתה את השליח הנווד הזמינה אותו לשוב בחזרה לאכול ולשתות כאשר בעלה יגיע לבית. לאחר זמן, הגיע הבעל שם טוב לביתו ורבי דוד גם חזר לביתו של הבעל שם טוב, הם קיבלו את האורח בשמחה ובאהבה. בלילה, התעורר רבי דוד בבהלה, הוא הבחין באור עצום שיוצא מהחדר של הבעל שם טוב. לאחר שפשוף עיניו, אם הוא הוזה ומדמיון, הוא רואה את מארחו הבעל שם טוב, יושב על הריצפה ועורך תיקון חצות בשקט. מעל ראשו היה מעין אור כזה בוקע דומה לגחלת אש. הצדיק רבי דוד מקולמיי נרעש מהגילוי האדיר הזה שראה במו עיניו. הוא התבייש שבמשך כל היום הבעל שם טוב שימש אותו ושירת אותו, מאותו רגע התחלפו היוצרות, רבי דוד היה עוזרו של הרב, הוא הפסיק עם המסע הצדקה ונשאר ליד הבעל שם טוב וניהיה לאחד מחסידיו המובהקים.

לעילוי נשמת ולרפואה, ולחלוקת העלון וזיכוי הרבים, ולקבלת חידוש יומי, אנא פנו אלינו:
במספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

"נשמה יורדת לעולם וחיה שבעים-שמונים שנה כדי לעשות טובה לזולת בגשמיות ובפרט
ברוחניות" (הבעל שם טוב)

שבת שלום ומבורך